

2—3 Kr. om Dagen? Naar disse Mennesker skal føre en haard økonomisk Kamp for Tilværelsen, stadig skal leve under utrygge Forhold, er det givet, at de ikke kan udvise den Energi, den Interesse, den Agtpaa-givenhed for Statens Sager, som man ellers kunde forlange. Hvis man fulgte det samme Princip overfor disse Folk som overfor Generaldirektøren og de øverste Embedsmænd, at man bød dem en forsvarlig Løn, havde man ogsaa Ret til at kræve, at de skulde kunne udvise den største Iver og Energi overfor deres Arbejde, og de vilde sikkert ogsaa gøre det, men hvis man skal gaa den Vej, som Udvalget har peget paa, at erstatte de faste Arbejdere med Ekstraarbejdere, vil det betyde, at disse Folk, saa snart de kan faa bedre Løn, søger bort fra Statsbanernes usikre Virksomhed og fra det slet betalte Arbejde. Det vilde derfor være meget uheldigt, hvis Ministeren og Generaldirektøren her vilde følge Udvalget.

Med Hensyn til Restaurationsforholdene har Udvalget erklæret, at det er et uheldigt Princip, Statsbanerne er inde paa, at man udliciterer Restaurationer til de højest bydende. Her er jeg fuldstændig enig med Udvalget. Ved Finanslovsfor-slagets første Behandling klagede et Medlem her i Salen over de uheldige Forhold, som fandt Sted paa de forskellige Jernbane-restaurationer, idet man der skulde leve temmelig livligt. Det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (L. D. Rasmussen) og det ærede Medlem fra Esbjerg (Slebsager) tog stærkt Afstand derfra, og jeg antager, at disse Medlemmer har Ret, men det er ikke underligt, om der kunde forekomme saadanne Forhold, som det ærede Medlem fra Otterup (Kristiansen) omtalte, thi naar man piner Afgiften op til den størst mulige for Indehaverne af Restaurationerne, medfører det let en mindre heldig Forretningsgang. Der er i denne Forbindelse anket over, at en Del af Funktionærerne havde Adgang til at købe Varer til billigere Priser end de rejsende, og Udvalget mener, at man maa gaa bort derfra. Jeg tror, der er Anledning til at regulere dette Forhold, idet der vistnok, i alt Fald enkelte Steder, ydes for meget for den Betaling, som Funktionærerne giver, men helt gaa bort fra det er der sikkert ingen Anledning til.

Udvalget har peget paa en Forholdsregel, som jeg er absolut imod, nemlig Indførelsen af flere Førsteklasseskupeer i de Hurtigtog, som ikke har Forbindelse med Udlandet. Det forbavser mig, at man ønsker flere Førsteklasseskupeer, idet ærede

Medlemmer, der har Lejlighed til at rejse med de omtalte Tog, ikke kan være ubekendte med, at disse Kupeer i Regelen staa tomme, og ser man efter i Statsbanernes Beretning, viser det sig ogsaa, at kun faa Mennesker rejser paa første Klasse. I Aaret 1908—09 fordelte Rejserne sig saaledes: 0,4 pCt. paa 1ste Klasse, 10,2 pCt. paa 2den Klasse og 89,4 pCt. paa 3die Klasse. I den sidste Beretning, der er udkommet, fra 1912—13, stiller det sig saaledes: 0,2 pCt. paa 1ste Klasse, 8,9 pCt. paa 2den Klasse og 90,9 pCt. paa 3die Klasse. Man vil saaledes se, at det er en forsvindende Del, der rejser paa 1ste Klasse, medens over ni Tiendedelen af det rejsende Publikum er henvist til 3die Klasse. Det viser sig da ogsaa, at den Indtægt, man har af 1ste Klasse, for sidste Aar kun har været 344,000 Kr., medens Indtægten af 3die Klasse har været 18,187,000 Kr. I Stedet for at kræve Indførelse af flere Førsteklasseskupeer vilde det have været paa sin Plads, om Udvalget havde peget paa, at der maatte gøres noget mere for det Publikum, som rejser paa 3die Klasse. Jeg tror, at det var under Finanslovsfor-slagets anden Behandling, det blev oplyst, at Trafikministeren vilde sørge for, at det Publikum, der rejser paa 3die Klasse paa Færgerne, faar større Plads til bevæge sig over end hidtil, og det blev hilst med Glæde, og hvis den højt-ærede Trafikminister, i Stedet for at tage Hensyn til Ønsket om Indførelse af flere Førsteklasseskupeer, vilde interessere sig for en Forbedring af Forholdene paa 3die Klasse, er jeg overbevist om, at det ogsaa vilde blive hilst med Tilfredshed af en stor Del af det rejsende Publikum. I Stedet for at indføre Førsteklasseskupeer i disse Hurtigtog burde man f. Eks. anskaffe Hynder, saa at de Folk, der rejser paa 3die Klasse om Natten, kunde have det nogenlunde bekvemt.

Udvalget har endvidere peget paa det ønskelige i, at der skete en Forandring med Hensyn til Beregningen af Taksterne for gennemgaaende Transporter mellem Statsbanerne og Privatbanerne, idet man mener, at Priserne her ikke altid er, som de burde være. Det er muligt, det er paa sin Plads, men hvis der skal foretages Forandringer i saa Henseende, vil jeg meget henstille, at man ogsaa tager Spørgsmaalet om Transittaksterne ved Statsbanerne op til Behandling. Da Jernbaneloven i 1911 blev vedtaget, kom der i § 68 til at staa, at de Takster, der angik Transittog, skulde afgøres af Statsbanemyndighederne under Godkendelse af Ministeren, som